

Sygn. akt IV U 1252/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2015r. w S.

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 września 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że wysokość emerytury K. G., obliczonej przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 82,64 % wyliczonego z dwudziestu najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia, wynosi na dzień 1 września 2013 roku (...), 43 (jeden tysiąc pięćset dwadzieścia sześć 43/100) zł miesięcznie.

Sygn. akt: IV U 1252/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 września 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił K. G. prawa do ponownego przeliczenia świadczenia podnosząc, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony na podstawie przedłożonych dokumentów ,tj. kserokopii list płac za 1979r., kserokopii kart wynagrodzeń za 1997r., kserokopii zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1980-1996 i kserokopii kart zasiłkowych za rok 1969, 1983 i 1997 oraz wcześniej złożonych dokumentów z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy nie udokumentowane są niższe od poprzednio ustalonego – wynoszącego 71,62%.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczona K. G. wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości emerytury przy uwzględnieniu wynagrodzenia faktycznie uzyskiwanego w latach 1969-1978 z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. po uprzednim wystąpieniu przez Sąd do właściwego Archiwum w O. o przesłanie jej dokumentacji płacowej za wskazany okres (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wskazując, że podstawa wymiaru emerytury

ubezpieczonej ustalona została z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. lat 1987-1996 wybranych z ostatnich 20 lat przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę – 1983-2002 i ustalony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 71,62%. Przedłożone przez ubezpieczoną w dniu 11 września 2013r. dokumenty dotyczące okresu zatrudnienia w Zakładach (...) nie dają podstaw do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wyższego niż dotychczas przyjęty, a w tych okolicznościach nie zachodzą ustawowe przesłanki do przeliczenia świadczenia (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 27 maja 2003r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej emeryturę poczynając od 1 maja 2003r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie (decyzja o przyznaniu emerytury z 27 maja 2003r. k.20 akt emerytalnych). Zgodnie z w/w decyzją do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. z lat 1987-1996 wybranych z ostatnich 20 lat przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę tj. lat 1983-2002, a obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 71/62% (wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia k.18 akt emerytalnych).

W dniu 11 września 2013r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia z lat 1969-1978 ,tj. z okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w S. (wniosek ubezpieczonej z 11 września 2013r. k.64 akt emerytalnych). Do wniosku przedstawiona została dokumentacja nadesłana przez Archiwum w W. w postaci świadectw pracy za okresy zatrudnienia w w/ w Zakładach od 2 czerwca 1969r. do 9 czerwca 1985r. i od 1 lipca 1991r. do 13 czerwca 1997r., zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1980-1996, kart zasiłkowych za w/w okresy zatrudnienia, list płac za 1979r. i książki wynagrodzeń za 1997r. (dokumentacja k.67-116 akt emerytalnych). W rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z 30 września 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego obliczenia wysokości świadczenia podnosząc, że wskaźniki wysokości podstawy wymiaru ustalone na podstawie w/ w dokumentów, a także dokumentów wcześniej przedłożonych - z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy nieudokumentowane - nie są wyższe od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru poprzednio ustalonego – obliczonego z 10 kolejnych lat wybranych z okresu 20 lat w okresie od 1983r. do 2002r. ,tj. z lat 1987-1996 – wynoszącego 71,62% (zaskarżona decyzja z 30 września 2013r. k.134 akt emerytalnych).

W toku procesu do akt sprawy załączone zostały akta osobowe ubezpieczonej z okres jej zatrudnienia w Zakładach (...) w S.. W oparciu o dokumentację zgromadzoną w tych aktach oraz wcześniej przedłożone dokumenty biegła z zakresu księgowości w osobie A. D. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu ustalił wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej w okresie od 2 czerwca 1969r. do 31 grudnia 1978r. Obliczone przez biegłą wynagrodzenie jest wynagrodzeniem najniższym, jakie w tym okresie ubezpieczona mogła osiągnąć. Uwzględnia ono stałe składniki wynagrodzenia ubezpieczonej ,tj. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za staż pracy oraz deputat węglowy. Z uwagi na brak danych, wyliczenia biegłej nie uwzględniają premii, czy zapłaty za pracę w godzinach nadliczbowych, które mogła otrzymywać ubezpieczona. Do wyliczenia wynagrodzenia zasadniczego biegła przyjęła, że w okresie objętym opinią ubezpieczona pracowała 46 godzin w tygodniu ,tj. od poniedziałku do piątku po 8 godzin, a w sobotę 6 godzin. Taką tygodniową normę czasu pracy potwierdzają zapisy godzin pracy na zachowanej liście płac za 1979r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu zatrudnienia, przy uwzględnieniu podstawy wymiaru składek z okresu wyliczonego przez biegłą ,tj. od 2 czerwca 1969r. do 31 grudnia 1978r., wynosi 82,64% i jest wyższy od przyjętego przez organ rentowy do wyliczenia wysokości emerytury ubezpieczonej (opinia biegłej księgowej A. D. k.18-25 akt sprawy).

Przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w wymiarze 82,64% emerytura ubezpieczonej od 1 września 2013r. ,tj. od daty zgłoszenia wniosku o przeliczenie wynosi wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne 1 526,43 złotych brutto (pismo organu rentowego z 26 września 2014r. k.41-42 akt sprawy i uzupełniająca opinia biegłej A. D. k.49-50 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. G. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne obliczenie emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy Sąd uznał, że decyzja organu rentowego z 30 września 2013r. winna być zmieniona. Zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły na ustalenie wysokości podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne ubezpieczonej w okresie jej zatrudnienia w Zakładach (...) w S. w latach 1969-1978. Wynagrodzenie to okazało się wyższe od obowiązującego wówczas wynagrodzenia minimalnego, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia, w tym z okresu w/w zatrudnienia okazał się wyższy od dotychczas obliczonego i wyniósł 82,64%. Sąd podzielił ustalenia opinii biegłej księgowej, która wydana została przez osobę posiadającą wiadomości specjalne, jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Do wyliczeń biegła przyjęła tylko niesporne składniki wynagrodzenia oraz obowiązujący ubezpieczoną w tym okresie wymiar czasu pracy ,tj. od poniedziałku do piątku po 8 godzin i w sobotę po 6 godzin (vide: zeznania ubezpieczonej k.57v – nagranie od minuty 2 do 6 oraz zapisy dotyczące godziny pracy na liście płac za 1979r. k.75 akt emerytalnych). W tych okolicznościach zachodziła podstawa do przeliczenia emerytury ubezpieczonej, której wysokość przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 82,64% wynosi – wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie rolne - poczynając od 1 września 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczona zgłosiła wniosek o przeliczenie 1 526,43 złotych - art.133 ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.